

коа то казватъ да е сосъ седемь главы, и отъ се-
коа глава испъща смертоносный ядъ (зихирь): По-
добно и грѣхо е седмоглавенъ: перва глава има
той у себе си гордость та, втора сребролюбїе то,
трета лакомство то, четверта унынїе то или лѣ-
ность та, пета блудодѣланїе то, шеста паматозло-
бїе то, а седма зависть та. Макаръ грѣхо изъ
сички те тыа седмь главы испърла смертоносный
ядъ, обаче ядъо (или зихирь) на зависть та е
отъ сичките дръги най ядовитъ, и най пагубенъ:
защо то сичките дръги смертни грѣхове, гледатъ
на едно какво да е собственно свое добро, напри-
мѣръ: Горделивыйо иска да бѣде славенъ, сребро-
любѣцо иска да бѣде богатъ, лакомыйо иска да
се насыщава, лѣнивыйо или марзелявыйо ище да
се спокойствѣва, блудникъо иска да сладострастѣ-
ва и проч. а зависть та не гледа на своете си
собственно добро, но само на злото на ближнаго
своего, сирѣчь завистливыйо благодаренъ е да ви-
ди ближнаго (или комшіята си) въ зло состо-
анїе, честнаго въ безчестїе, богатаго въ сиромаше-
ство, щастливаго въ злощастїе, и тогива быва онъ
радостенъ. Печалїю бо есть зависть въ
благополючїи ближнаго. (Быт. гл. къ.).

Іаковъ понеже получилъ благословенїе и честь
старѣйшенства отъ отца своего Ісаака, за това се
опечали лѣкавый Ісавъ, и искаше отъ зависть да
го убїе. Іаковъ ималъ две жены, Ліа и Рахїла,
Лїа была многочадна, а Рахїла безчадна, безчадна та